

Ügyiratszám: MC/6014-11/2018.
Tárgy: a Magyar RTL Televízió
Zrt. fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

737/2018. (VII. 17.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2018. április 23-án kelt, MN/6014-4/2018. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

A másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató által az NMHH Magyar Államkincstáránál vezetett **Személyes adat számlájára átutalt 46.600 Ft (azaz negyvenhatezerhatszáz forint) fellebbezési díj visszatérítéséről haladéktalanul intézkedik.**

E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A véglegessé vált döntés ellen annak közlésétől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Médiatanácshoz – a személyesen eljáró ügyfél esetében választása szerint elektronikus vagy postai úton, a jogi képviselő által kizárólag elektronikus – benyújtott keresetlevéllel közigazgatási per indítható. A keresetlevél benyújtásának e határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs, a halasztó hatály elrendelése a bíróságtól azonnali jogvédelem iránti kérelem keretében kérhető. Tárgyalás tartása a felek bármelyikének kérelmére a Bíróságtól kérhető.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikus – az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz. A Bíróság egyszerűsített perben, a tárgyaláson kívüli elbírálás szabályai szerint jár el.

Indokolás

I.

Az elsőfokú hatóság hivatalból vizsgálta a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásán 2017. november-december hónapokban az alábbi törvénysértéseket követte el.

A Médiaszolgáltató 2017. december 11-én és 16-án, összesen kétfő alkalommal megsértette az Mttv. 39. § (2) bekezdésben foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében köteles biztosítani, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést –, politikai tájékoztató műsorszám, valamint a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám, filmalkotás, játék és a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.

Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2017. november 19-én, 27-én és december 11-én, összesen három alkalommal megsértette az Mttv. 39. § (5) bekezdésben foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a feliratozással megkezdett műsorszámot a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni.

Az elsőfokú hatóság az Mttv. 39. § (2) bekezdés megsértése miatt esetenként 125 000,- Ft, összesen 250 000,- Ft, míg az Mttv. 39. § (5) bekezdésben foglaltak sérelme miatt esetenként 305 000,- Ft, összesen 915 000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

II.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg az Mttv. 39. § (2) és (5) bekezdésében rögzítetteket.

Az Mttv. 39. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésével kapcsolatban előadta, hogy a „Híradó”, valamint az „Időjárás-jelentés” című műsorszámok élőben jelentkeznek minden nap. A napi szintű élő műsor sajátossága, hogy az elhangzottak csak részben vannak leírva, azok még a kijátszás pillanatában is változnak, az utolsó percben is formálódnak, a témák sorrendje cserélődik, amit a kollégák is csak az adással egy időben észlelnek, illetve javítanak. A rövidebb bejátszások szövegére még inkább igaz mindez, ahogyan az a december 11-ei, mindösszesen 3 perces „Híradó” és a december 16-ai 1 perc 10 másodperces „Időjárás-jelentés” közzétételekor is történt. Az esetenként késve, hiányosan érkező szövegek a szegmens rövidege okán már nem javíthatóak, ekként előfordul, hogy kijátszásuk – annak ellenére, hogy a segédlet elkészült – nem valósul meg.

A Médiaszolgáltató véleménye szerint az Mttv.-ben lefektetett célok elérése érdekében a szöveghű feliratozás nem szolgálja a nézők tájékoztatását. Álláspontja szerint a jogalkotó ezzel összhangban nem is írja elő a 100%-ban megegyező felirat készítését. Fontosnak vélte, hogy az elsőfokú hatóság által kifogásolt napokon semmilyen szám- vagy mértékbeli

eltérés nem volt. Mindkét kifogásolt műsorszám esetében a megértést nagyban segítették a feliratok, piktogramok, amelyek a műsorszám alatt mindvégig olvashatóak voltak. Az „Időjárás-jelentés” egyik felében térkép volt látható, amin a hőmérsékleti értékek, csapadék- és szélviszonyok, másik felében pedig az előrejelzés napjai kerültek feltüntetésre.

A Médiaszolgáltató előadta továbbá, hogy az elsőfokú határozat mellékletében jelzett időpontokat egyesével megvizsgálta és megállapította, hogy valamennyi kifogásolt adás feliratozása megvalósult, valamennyi kifogásolt műsorszám feliratozása elkészült és az a megfelelő protokoll szerint a kijátszásra előkészítésre is került. Annak, hogy azt az elsőfokú hatóság mégsem érzékelte, a Médiaszolgáltatón kívüli oka volt. Tapasztalata szerint bizonyos kábelszolgáltatóknál esetenként felmerülhetnek olyan technikai problémák, amelyek a teletext zavartalan továbbítását befolyásolják. Ezen, harmadik fél hibájából eredő, általa nem befolyásolható és nem korrigálható technikai okból előforduló szolgáltatás-kiesések miatt a feliratok rosszul és részlegesen jelenhetnek meg, esetleg hosszabb, üres szakaszokkal tördelve. Ezen műszaki elégtelenségekre ráhatással nem rendelkezik, mindössze jelezni tudja a kábelszolgáltatók fele a hatóság által észlelt hiányosságokat.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint a törvényalkotó is felismerte azt a strukturális helyzetet, hogy a műsorjel közönséghez való eljutása olyan összetett folyamat, amelyben több résztvevő jár el, akiknek mind tevékenysége, mind felelőssége egymástól egyértelműen elválasztható és el is válik. Erre tekintettel az Mttv. 38. § (8) bekezdésbe fogalmazza meg a műsorterjesztő felelősségét. Tehát a hivatkozott bekezdés egyértelműen annak beismerése, hogy a műsorterjesztő az audiovizuális médiaszolgáltatótól kapott jelet szétszedi, majd újra összerakja, ezt azonban csak és kizárólag úgy teheti meg jogszerűen, ha a Médiaszolgáltató által biztosított teletext jelet is minden egyes átviteli rendszeren, hálózaton vagy műsorterjesztő átviteli platformon is továbbítja.

Az Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglaltak megsértésével kapcsolatban a Médiaszolgáltató arra hivatkozott, hogy a jogszabály megfogalmazásából kiderül, hogy a törvényalkotó a műsorszám egységét előbbre helyezi a folyamatos feliratozásnál. Vagyis abban az esetben, ha a felirat hiánya nem sérti a műsorszám egységét, úgy álláspontja szerint ez nem róható fel neki. Az elsőfokú határozat mellékletében felsorolt esetekben az adott műsorszám nettó idejének csupán elenyésző részében hiányozhatott a felirat, és ez véleménye szerint az adott műsorszám egységét nem sértette, a követhetőséget nem akadályozta. Ha és amennyiben egy közel egy órás műsorszámban alig egy percig hiányzik a felirat, úgy az sem a hírösszeállítás, sem a mondanivaló megértését hátrányosan nem befolyásolja. Márpedig a felirat hiánya csak és kizárólag abban az esetben eredményezheti fenti jogszabályhely megsértését, ha az a műsorszám egységének sérelmét eredményezi, vagyis a felirat hiánya objektíve teszi lehetetlenné a történet nyomon követését, az ábrázolt szituáció megértését. Különös tekintettel állítható mindez az informatív és hírműsorszámok esetében, ahol a feliratok, headline-ok, eleve tartalmazzák a riport lényegi információit, aminek olvasásával párhuzamosan a néző, így a siket néző is, figyeli a képernyőn történő eseményeket. Erre figyelemmel tehát a Médiaszolgáltató álláspontja szerint a képernyőn látható feliratok, számok, adatok ismétlése a legtöbb esetben szükségtelen.

A törvényalkotó szándéka a szabály bevezetésével a látottak követhetősége volt, ezért a Médiaszolgáltató véleménye szerint a 39. § (5) bekezdést nem lehet a (7) bekezdés nélkül értelmezni, amely szerint a nem felvételtől közzétett műsorszámok esetében a feliratozásnak ésszerűen elvárható módon pontosnak és a képernyő történéseivel szinkronban állónak kell lennie.

Előadta továbbá, hogy a kifogásolt esetekben a jelenetek információgazdagsága igen magas volt. Ilyenkor a felirat minimális csúsztatására azért is szükség lehet, hogy a többi, a környező jelenettel szemben lényegi képi megjelenítést tartalmazó pillanatokban a néző figyelme ne legyen megosztva, az események képi információtartalma kellően érvényre

jusson. A felirat megjelenítése ekkor álláspontja szerint sok esetben hiba (pl. headline-oknál, amelyek eleve tartalmazzák a hír lényegi információit), sok esetben pedig elhanyagolható.

A Médiaszolgáltató hangsúlyozta továbbá, hogy a határozat azon túl, hogy mellékletében rögzíti a feliratok hiányát, konkrétumot nem tartalmaz, így nem áll módjában a kifogásokra részletesebben reagálni. Véleménye szerint az általánosság szintjén mozgó elemzés a jogsértés megállapítására nem alkalmas, az nem szolgálhat marasztalás alapjául. Álláspontja szerint továbbá az esetleges apróbb csúszások a megértést nem befolyásolták, a követhetőség teljes mértékben megvalósult, különös tekintettel arra, hogy a havi közel 744 órai médiaszolgáltatáson belül mindösszesen néhány percet kifogásolt az elsőfokú hatóság.

Az előadottakra tekintettel a Médiaszolgáltató a határozat megváltoztatását, illetve a bírság szankció alkalmazásának mellőzését kérte a másodfokú hatóságtól.

III.

A fellebbezés alapján 2018. május 18-án a másodfokú eljárás megindult. Tekintettel arra, hogy a Médiaszolgáltató fellebbezése alapján nem volt megállapítható minden kétséget kizáróan, hogy az a benyújtásra jogosult személytől származott-e, ugyanis a fellebbezésen aláírás szerepel, az eljáró képviselő személy olvasható neve ugyanakkor nem került feltüntetésre az iraton, a másodfokú hatóság MC/6014-7/2018. számú végzésével hiánypótlásra hívta fel a Médiaszolgáltatót, hogy a végzés kézbesítésétől számított 5 napon belül igazolja, hogy a fellebbezés a Médiaszolgáltató vagy az eljárásra jogosult képviselője által került benyújtásra.

A Médiaszolgáltató a másodfokú hatóság felhívásának határidőben eleget téve MC/6014-8/2018. számú nyilatkozatában igazolta, hogy a fellebbezés a Médiaszolgáltató eljárásra jogosult képviselője által került benyújtásra, így a fellebbezés érdemben elbírálnak tekinthető.

IV.

A másodfokú hatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: **Ákr.**) 119. § (4) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során a jogsértések idején hatályos törvényi előírásokat helyesen értelmezte és alkalmazta, az elsőfokú határozat mellékletében helyesen megjelölte a hiányosságok kezdetét, végét, időtartamát, továbbá a pontatlanságok kezdetét és végét, valamint minden jogsértés lényegét röviden összefoglalta. Ez utóbbival kapcsolatosan a másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglaltak kapcsán utalni kíván a bírósági gyakorlatban is megerősítést nyert azon álláspontra, miszerint nincs olyan jogszabályi előírás, hogy a tényállás teljes körű feltáráshoz a kifogásolt részeket szó szerint idézni kellene a határozat indokolásában (ld. pl. a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.32.976/2014/10. sz. ítéletét).

1. Az Mttv. 39. § (2) bekezdésben foglaltak sérelme

Az Mttv. 39. § (2) bekezdés értelmében:

„A közszolgálati, illetve - legnagyobb éves átlagos közönségaránnyal rendelkező médiaszolgáltatása vonatkozásában - a JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám -

beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést -, politikai tájékoztató műsorszám, a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám, filmalkotás, játék és a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám magyar nyelvű felirattal - például teletext szolgáltatáson keresztül - vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.”

A hivatkozott törvényi rendelkezés megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszámok kapcsán helyesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének 10. oldalán található A) jelű pontja alatt, hogy mely napokon, milyen időpontban sugárzott műsorszámok esetében hiányzott a felirat, illetve a jelnyelvi tolmács annak ellenére, hogy az Mttv. hivatkozott rendelkezése értelmében azokat – műfajukra tekintettel – teljes időtartamukban segédlettel kellett volna ellátni.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadott azon álláspontjával kapcsolatosan, miszerint a felirathiány a kábelszolgáltatók hibájából eredő, általa nem befolyásolható és nem korrigálható technikai körülményekre vezethető vissza, nem elfogadható. A következetes jogalkalmazó gyakorlat értelmében a Médiaszolgáltatót terheli felelősség, hogy a közönséghez eljuttatott tartalmak (jelen esetben) a hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó előírásoknak eleget tegyenek. A hatósági vizsgálat tárgyát a közönséghez eljuttatott tartalom, és az ahhoz kapcsolódó felirat, jelnyelvi tolmácsolás képezte, tekintettel arra, hogy az Mttv. 39. § (1)–(7) bekezdéseiben foglalt kötelezettségek tekintetében a Médiaszolgáltatót a műsorjel nézőkig történő eljuttatásáig, vagyis a műsorszám közönség számára történő elérhetővé tételében terheli közjogi felelősség. E körben a másodfokú hatóság utal a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.30.076/2013/13. számú ítéletére, amely egyértelműen rögzíti, hogy *„a bírói gyakorlat is egyöntetű abban a tekintetben, hogy az Mttv. rendelkezéseinek a megtartottságát, a nézőkhöz, hallgatókhoz eljuttatott, azaz a médiaszolgáltatásban megjelenő tartalmat kell vizsgálni”*.

A médiaszolgáltatók objektív felelősségét a közönséghez eljuttatott tartalmak tekintetében is következetesen megerősíti a bírósági gyakorlat. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 23.K.30.076/2013/13. számú ítéletében hangsúlyozta, hogy *„(...) a műsorszolgáltató felelőssége az Mttv. 3. §-a alapján objektív, azaz kimentési okra e körben a felperes nem hivatkozhat. A felperes felelősség- és érdekkörébe tartozik a megfelelő módon megjelenített tartalom zavartalan továbbításának biztosítása. (...) a kábelszolgáltatóknál felmerülő esetleges technikai hibákra a felperes nem hivatkozhat, mert a médiahatóságok csak a médiaszolgáltatásban megjelenő tartalom alapján dönthetnek a törvénysértésről, azaz a hozzáférhetővé tételt kell vizsgálni, így bizonyítékként nem értékelhető, hogy a felperes az adott műsorszámot ellátta-e felirattal, vagy jelnyelvi tolmáccsal.”*

A kábelszolgáltatóknál felmerülő esetleges technikai hibákra történő médiaszolgáltatói hivatkozás kapcsán a másodfokú hatóság végül utalni kíván a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – többször megerősített – azon értelmezésére, amely szerint *„a felelősség a felperest terheli, neki kell a többi szolgáltatókkal kapcsolatos jogviszonyát, illetve együttműködését oly módon kialakítania, hogy az ezzel kapcsolatos felelősségből hátránya, kára ne származzon, illetve, hogy a felhasználókhöz valóban a jogszabályoknak megfelelő adattartalom jusson el. Amennyiben ennek oka valamely közvetítő médiaszolgáltató cég tevékenysége volt, úgy felperesnek, amennyiben neki ezen szolgáltatók tevékenységéből kára vagy hátránya származott, ezzel kapcsolatos igényét velük szemben egy másik eljárásban érvényesítheti”* (ld. a 23.K.30.076/2013/13., 3.K.33.334/2013/6. és 20.K.34.034/2016/6. sz. ítéleteket).

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság e körben a tényállást kellő alapossággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak

helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2017. december 11-én és 16-án, összesen kettő alkalommal megsértette az Mttv. 39. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést.

2. Az Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglaltak sérelme

Az Mttv. 39. § (5) bekezdés értelmében:

„A feliratozással, illetve jelnyelvi tolmácsolással megkezdett műsorszámot - a műsorszám egységét nem sértve -, valamint műsorszámok egymással dramaturgiailag összekapcsolódó sorozatát a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni, illetve jelnyelvi tolmácsolással ellátni.”

Az elsőfokú hatóság megállapítása szerint a Médiaszolgáltató 2017. november 19-én, 27-én és december 11-én, összesen három alkalommal megsértette az Mttv. 39. § (5) bekezdésben szereplő előírást, amely szerint a feliratozással megkezdett műsorszámot a Médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt felirattal ellátni.

Az Mttv. 39. § (5) bekezdésének megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszámok kapcsán helyesen és kellően részletesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének 10. oldalán szereplő első és harmadik táblázatban, hogy mely – egyébként segédlettel megkezdett – műsorszámok alatt mely időintervallumokban, és milyen időtartamokban hiányzott a felirat. A jogszabály világos és egyértelmű előírást fogalmaz meg a tekintetben, hogy amennyiben egy műsorszámot a médiaszolgáltató feliratozással vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátva kezd el sugározni, akkor a segédletet köteles annak teljes időtartama alatt biztosítani.

A hatósági jogértelmezéssel egyező bírósági joggyakorlat is megerősítette az Mttv. 39. § (5) bekezdés vonatkozásában ugyanis, hogy *„a »teljes időtartam« azt jelenti, hogy a feliratozást a műsorszám alatt végig, azaz folyamatosan kell teljesíteni, melyre figyelemmel a felirat hiánya egyértelműen jogsértést valósít meg. Erre tekintettel nem foghat helyt a felperesnek a képi információgazdagságra és a beszélt nyelv felgyorsulására alapozó okfejtése, azokra hivatkozással az Mttv. szerinti objektív felelőssége alapján mentesülés a jogkövetkezmény alól akkor sem, ha esetleg technikai okok vagy emberi mulasztás vezetett.”*

Nem megalapozott a Médiaszolgáltató azon érve, amely szerint a hiány időtartamának zavaró voltát annak figyelembevételével kell megítélni, hogy a műsorszám – melyben a hiány előfordult – milyen hosszú. Egy néhány 10 másodpercnyi hiány egy nagyságrendileg egy óra hosszúságú műsor esetében önmagában valóban nem tűnik soknak, azonban tárgyi ügyben ez egyes esetben egy teljes hír feliratozását – illetve annak hiányát – jelentették (2017. november 27-ei „Híradó” c. műsorszám „Dél-Afrika szépe lett a legszebb” c. riport). Ezen túlmenően azonban a másodfokú hatóság utalni kíván arra a tényre, hogy az Mttv. 39. § (5) bekezdése értelmében a – feliratozással megkezdett – műsorszámot annak teljes időtartama alatt kell feliratozni, függetlenül annak hosszától, amint erre a bíróság is rámutatott: *„Nem a műsorszám hosszúságához kell arányosítani százalékosan a hiány mértékét, mert pár másodperces, 10, 20, 30, 40 másodperc hiány bár nem tűnik soknak egy félórás műsorszámhoz viszonyítva, de például egy híradóban egy teljes hír megértését teheti lehetetlenné”* (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.34.034/2016/6. sz. ítélet).

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a tényállást e körben is kellő alaposággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2017. november 19-én, 27-én és december 11-én, összesen három alkalommal megsértette az Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezést.

3. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy a hallássérültek megfelelő tájékozódáshoz fűződő jogát biztosítani hivatott törvényi előírás sérelmét nem értékelhette csekély súlyú jogsértésnek, továbbá az ismételtség fennálltára is tekintettel kizárta az Mttv. 186. § (1) bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az Mttv. 187. § (2) bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

V.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az Mttv. 165. § (1) bekezdése, valamint az Ákr. 119. § (5) bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során az Ákr. 124. § bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás az Ákr. 81. § (1) bekezdésen, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az Mttv. 165. § (3)-(4) bekezdésein, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdésében és a 39. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésein, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésen, valamint az E-ügyintézési tv. 9. § (1) bekezdésén alapul. A fellebbezési díj visszatérítése iránt az Ákr. 51. § b) pontjának megfelelően rendelkezett a másodfokú hatóság.

Budapest, 2018. július 17.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Vass Ágnes
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat